El Girona dirà adeu a un 2017 farcit de moments inoblidables

El conjunt blanc-i-vermell tanca un any memorable en què ha celebrat l'històric ascens a Primera · L'adaptació a la màxima categoria ha estat positiva i l'equip obrirà el 2018 amb 23 punts i l'objectiu d'assegurar la salvació ben encaminat

La derrota a Eibar de dijous passat no serà recordada com cap drama malgrat ser la més àmplia des que Pablo Machín [http://www.diaridegirona.cat/tags/pablo-machin.html] dirigeix l'equip. El 4-1 a Ipurua simplement va servir tancar un any històric del Girona. Un 2017 per emmarcar en què a Montilivi s'han viscut les millors alegries dels 87 anys de la fundació de l'entitat. De la mà del tècnic sorià, l'equip ha aconseguit aterrar a Primera Divisió [http://www.diaridegirona.cat/esports/futbol/primera-divisio/equips.html] després de dos intents fallits consecutius i s'ha adaptat, de moment, d'allò més bé a la nova categoria, en què suma 23 punts i ja té més de la meitat dels punts necessaris per mantenir-se. El 2017 es tanca amb 41 partits, dels quals 17 han estat victòries blanc-i-vermelles, 9 empats i 15, derrotes. Uns números que inclouen 22 partits a Segona A, 17 a Primera i 2 a la Copa del Rei.

Sense cap mena de dubte, el Saragossa s'ha guanyat un lloc important a la història del Girona. El conjunt aragonès va ser el rival contra el qual els gironins van aconseguir el darrer punt que necessitaven per pujar matemàticament a Primera el 4 de juny. Aquell dia, després de 90 minuts infumables de futbol (0-0), Girona i Saragossa van celebrar l'ascens i la salvació respectivament en un Montilivi que va ser l'escenari d'una gran festa coincidint amb el xiulet final de l'àrbitre. Una celebració que es va allargar no ja hores després del partit, sinó uns quants dies més entre l'afició i la plantilla blanc-i-vermella. La fita bé s'ho mereixia. El Girona arribava a Primera Divisió per primera vegada a la seva història i es treia d'una vegada per totes les espines dels dies de Lugo, del play-off contra el Saragossa i de l'Osasuna.

El 2017 havia començat de la millor manera curiosament contra el Saragossa. En aquest cas però, a la Romareda, en un partit en què els de Machín es van sobreposar a les baixes de Pere Pons [http://www.diaridegirona.cat/tags/pere-pons.html] i Àlex Granell [http://www.diaridegirona.cat/tags/alex-granell.html] li van imposar-se per 0-2 als aragonesos. Aquella va ser la primera victòria de l'any. En vindrien moltes més, ja que els gironins exhibirien la seva millor versió derrotant Còrdova (2-0), Sevilla Atlètic (2-0), Valladolid (2-1), Mallorca (1-0), Mirandés (0-2), Getafe (5-1) i Reus (1-2) amb un empat a Almeria (0-0) i una derrota a Elx (1-0) pel mig. Una ratxa de resultat que va impulsar el Girona a destacar-se a la segona posició, rere un Llevant intractable, i amb 11 punts respecte el tercer classificat. A mitjans de març però, l'equip va caure en un sotrac de resultats que a més d'un aficionat li va fer ressuscitar vells fantasmes. Tres derrotes seguides contra Cadis (1-2), Oviedo (2-0) i Rayo (1-3) i la patacada contra l'UCAM (1-2) van fer tremolar les cames a un equip que, tot i això, es va refer amb els triomfs a Sòria (0-2), Lugo (1-2), l'empat a Tenerife (3-3) i la victòria contra l'Osca (3-1). El tres punts contra els aragonesos i l'empat amb l'Alcorcón (0-0) va fer que les derrotes a Llevant (2-1) i Tarragona (3-1) no evitessin l'èxtasi final. En la darrera jornada, l'equip va caure a Còrdova (2-1) cansat de tanta celebració.

L'aterratge a Primera no ha estat, almenys de moment, tan dur com alguns pronosticaven. I això que Machín ha continuat comptant bàsicament amb el bloc de Segona A sense donar gaires oportunitats als fitxatges, llevant de Bernardo i Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html]. L'estrena va ser gairebé perfecta, amb un empat contra l'Atlètic de Madrid (2-2) i un triomf amb el Màlaga (1-0). Van venir després mals moments amb només dos empats contra Leganés (0-0) i Celta (3-3) i quatre derrotes contra Athletic (2-0), Sevilla (0-1), Barça (0-3), Vila-real (1-2). El triomf a Riazor (1-2) va marcar un punt d'inflexió per a un equip que tocaria el cel derrotant el Reial Madrid (2-1) a Montilivi. Les dues victòries consecutives contra Espanyol (0-1) i Getafe (1-0) farien oblidar els punts perduts contra Betis (2-2) i Alabès (2-3) fins a tancar l'any dijous a Ipurua, on l'Eibar va repassar els gironins (4-1).

Tot plegat dibuixa un 2018 en un escenari relativament favorable al Girona pel que fa als objectius. L'equip té més de mitja feina feta, tot i que tant Machín com Quique Cárcel [http://www.diaridegirona.cat/tags/quique-carcel.html] han recordat aquestes darreres setmanes que hi ha exemples d'equips que amb fins i itot més punts que els gironins a aquestes altures han acabat baixant. És per això que el tècnic té la missió de no permetre que els seus abaixin la guàrdia i repeteixin gaires episodis com els d'Eibar. A més a més els primers mesos de 2018 es presenten d'allò més complicat, amb duels contra València, Atlètic, Sevilla, Barça o Vila-real, entre d'altres. En aquest sentit, un altre dels temes calents d'aquest proper mes de gener serà a nivell de despatxos per part de l'àrea esportiva. L'equip ha rutllat més bé del que hom es pensava però tot i això, Cárcel està treballant per millorar una plantilla amb mancances en diverses posicions i amb jugadors que no han aportat allò que s'esperava d'ells o bé que no entren als plans de Machín.

El llistat de carpetes a obertes per aquest 2018 no s'acaba aquí ja que obtenir la concessió de Montilivi, trobar els terrenys per a construir-hi una ciutat esportiva pròpia mentre l'equip estrena els camp del PGA de Caldes i continuar millorant l'estadi són alguns dels fronts oberts que té el club sobre la taula.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/12/27/girona-dira-adeu-farcit-moments/887133.html?utm_source=rss